

สวนพฤกษศาสตร์ ระเบียบ

ส้มป่อย

ชื่อวิทยาศาสตร์

Acacia concinna (Willd.) DC.

ชื่อวงศ์

FABACEAE

ชื่ออื่น ๆ

ส้มขอน (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน), ส้มป่อย (ภาคเหนือ)

ชื่อสามัญ

-

ลักษณะทั่วไป

เป็นไม้เลื้อย มีเถาเป็นเนื้อไม้และมีหนามที่เปลือกของลำต้น ลำต้น เลื้อยพาดพันต้นไม้อื่นได้ บริเวณยอดอ่อนเถาจะเป็นสีแดงคล้ำมีหนามอ่อน ใบ เป็นใบประกอบ ประกอบด้วยใบ 5-10 คู่ มีใบย่อย 10-35 คู่ ในแต่ละก้าน ใบย่อยสีเขียวขนาดเล็ก ดอก จะแตกออกจากง่ามใบ ลักษณะเป็นทรงกลมคล้ายดอกกระถิน และมีเกสรเป็นขนอ่อน ๆ รอบดอก ผล เป็นฝัก ผิวของฝักมีคลื่นขรุขระ เปลือกของฝักอ่อนเป็นสีเขียวอมแดง พอแก่เป็นสีน้ำตาลเข้มเมล็ดเรียงอยู่ภายใน ขึ้นอยู่ปะปนกับไม้อื่น ๆ ทั่วไป ทั้งที่โล่งแจ้งตามชายป่าและป่าละเมาะ

นิเวศวิทยา

การกระจายพันธุ์

ประเทศพม่าและอินเดีย

ประโยชน์

ใบ รสเปรี้ยว ฝาดร้อนเล็กน้อย สรรพคุณช่วยขับเสมหะ ขับระดูขาว แก้บิด ฟอกโลหิต แก้ โรคนตา ดอก รสเปรี้ยว ฝาด มัน แก้เส้นเอ็นพิการให้สมบูรณ์ ฝัก รสเปรี้ยว เป็นยาขับเสมหะ แก้ไอ ทำให้อาเจียน แก้น้ำลายเหนียว แก้โรคผิวหนัง ช่วยขจัดรังแคและบำรุงเส้นผม เปลือกกรสมขมเปรี้ยว เผ็ดปร่า เจริญอาหารกัดเสมหะ แก้ไอ ขางเด็ก ต้น รสเปรี้ยวฝาดแก้ตาพิการ ราก รสขม แก้ไข้ แก้ท้องร่วง

แหล่งที่ศึกษาพบ

สวนสมุนไพรจันทบุรี อ.มะขาม จ.จันทบุรี